

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de tweede helft van 2020

Beste donateur,

Graag sturen we u weer een halfjaaroverzicht van onze activiteiten. Dit keer drie verhalen uit de praktijk van ons bezoekwerk: hoe mensen vaak pas 's avonds vanuit het Detentiecentrum worden vrijgelaten (in onze termen 'geklinkerd'), het optrekken met een ongedocumenteerde, en hoe een jarenlang bestaan als ongedocumenteerde toch een happy-end lijkt te krijgen. Bij de affaire rond de kinderopvangtoeslag blijkt hoe onze overheid de menselijke maat uit het oog verloren is. Andere voorbeelden hiervan zijn de bijstand en de aardbevingsschade. Bij de Dienst Justitiële Instellingen, de Immigratie- en Naturalisatiedienst en de Dienst Terugkeer & Vertrek is in onze ogen precies hetzelfde aan de hand. Hopelijk gaan ook hiervoor de ogen binnenkort (17 maart?) open. We zoeken een Omtzigt en/of Leijten voor vluchtelingenzaken.

Nodeloos vertragen vrijlating ingeslotene

Drie mensen van onze groep raakten onlangs betrokken bij het klinkeren van een ingeslotene. Een van hen vertelt:

“Op eerste kerstdag ontmoette ik F., een aardige man uit Algerije. Hij woonde en werkte zeven jaren probleemloos met zijn gezin in Engeland. Maar toen afgelopen zomer zijn broer in Frankrijk ernstig ziek werd, wilde hij er naartoe. Bij zijn reis via Nederland naar Frankrijk werd hij hier gearresteerd omdat hij zonder geldig ID-bewijs reisde.

Hij klaagde over de slechte omstandigheden in het Detentiecentrum. Soms gaan er dertig uren voorbij voordat de celdeur even opengaat. Hij vertelde ook, dat men hem gezegd had, dat hij maandag 4 januari vrij zou komen. Hij maakte zich zorgen om zijn zomerkleding, die hij sinds zijn aanhouding nog steeds aan had. En hoe moest het met overnachten, want zijn broer zou hem pas de volgende dag met de auto kunnen ophalen.

Iemand anders van onze groep ging alvast proberen een hotel te zoeken, waar ze bereid zouden zijn om iemand zonder papieren voor één nacht te accepteren als er van tevoren voor betaald zou worden. Dat hotel werd gevonden. Ik verzamelde ondertussen wat warme kleding.

Op maandag 4 januari belde F. 's morgens dat hij inderdaad die dag vrij zou komen. Het hotel kon gereserveerd worden. Hij zou bellen zodra hij met de taxi naar het station gebracht werd. Om drie uur belde hij, dat hij nog steeds zat te wachten, maar dat hij toch zeker om vijf uur vrij zou komen. Maar ook dat gebeurde niet en de avond begon.

Om half zeven gingen twee van ons met de auto naar het Detentiecentrum. F. zou zeker die avond nog vrijkomen, maar hoe laat precies? De taxi arriveerde inmiddels ook. En zowaar rond zeven uur in de avond kwam hij eindelijk naar buiten. Heerlijk vond hij het om even diep adem te halen in de koude avondlucht. Hij ging gelijk mee met onze mensen. De taxi werd weggestuurd.

De warme kleding en wat eten werden opgehaald om vervolgens door te gaan naar het hotel, waar gelukkig alles in orde bleek. F. bedankte ons de volgende dag voor de ondersteuning. Hij was veilig in Frankrijk, alleen een half jaar later dan de bedoeling was.....”

Van de zinloze vertraging van de vrijlating van F. en het feit dat hij de hele dag tijdens het wachten niets te eten of te drinken had gekregen hebben wij een klacht neergelegd bij het Meldpunt Vreemdelingendetentie.

Ondersteunen van een jonge ongedocumenteerde

“Al loop ik al meer dan anderhalf jaar met een (afgewezen) vluchteling mee, toch is het moeilijk een samenvatting te maken van de situatie, omdat de problemen groot zijn. Het ongedocumenteerd zijn is HET probleem. Het beperkt het zelfstandig kunnen functioneren op financieel gebied. Geen burgerservicenummer, dus geen bankrekening. Ook het geen eigen woonruimte hebben beperkt zijn zelfstandigheid, iets wat hij juist nog zou moeten kunnen ontwikkelen. Het onderstreept als het ware

zijn afhankelijkheid, terwijl hij zo graag zelfstandig wil zijn. In het afgelopen jaar met alle gevolgen van corona, zoals niet kunnen werken, wat betekent geen ritme in de dag en geen zelf verdiend zakcentje, neemt de dagelijkse stress toe. Vaak is er heimwee naar Egypte. Hij heeft al meer dan twaalf jaar geleden het ouderlijk huis en vaderland verlaten en is nog geen stap verder gekomen. Het is een pijn die aan hem vreet. Voor de vluchteling kost het heel veel moeite de moeder in te houden en geduld te blijven oefenen. Bovendien is het einde van het jaar beladen met de viering van kerst en Oud en Nieuw. Toch blijft hij uitzien naar het moment dat de horeca weer opengaat en er een ritme komt in de dag en een klein beetje geld in de hand. Zwart werken blijft vernederend, je wordt onderbetaald, maar er wordt ook op je neergekeken. We blijven hopen op betere tijden.”

Happy end in zicht na tien jaar zonder verblijfsvergunning

Bij de wake van 6 december vertelde onze voorzitter: “Tohwid kwam als jongen van 17 via ingewikkelde wegen vanuit Myanmar in Nederland terecht. Er volgde een tijd van verhuizingen van opvangplek naar opvangplek en éénmaal boven de 18, naar het detentiecentrum met de bedoeling om uitgezet te worden, terug naar zijn land van herkomst. Gedurende de zeven maanden van zijn verblijf hier in dit centrum, bezocht ik hem wekelijks gedurende zo'n vier maanden. Uitzetting lukte niet, dus kwam hij op straat te staan. Hij had het geluk dat hij bij het ROS terecht kwam, een kamer kreeg en vele jaren begeleiding en bescherming. Ondertussen zat hijzelf niet stil en waar hij maar contacten kon leggen pakte hij die kans aan.

Wij ontmoetten elkaar om de paar maanden, waarbij hij mij weer op de hoogte bracht van de ontwikkelingen, of het gebrek daaraan. Het woord wachten en wachten stond altijd centraal. Het maakte hem soms moedeloos dat hij nooit geld mocht verdienen, want wat wilde hij graag studeren en dan betaald aan het werk kunnen. Wat was hij er vaak van overtuigd, dat zijn kansen op een verblijfsvergunning groot waren omdat er overtuigend bewijs was dat hij onuitzetbaar was. Des te groter de teleurstelling als hij maar weer met een kluitje het riet in gestuurd werd en altijd angst, dreiging en onzekerheid voelde. Toen hij mij vorig jaar vertelde dat hij een vriendin had, zonder papieren, en weer een paar maanden later, dat zij zwanger was van hem, moest ik daar met enthousiasme op reageren. Hij was zó gelukkig, maar ik voelde nieuwe complicaties erbij komen. Mijn bezorgdheid bleek overbodig. Zij moest voor een herhaalde asielaanvraag naar Ter Apel. Hij liet haar niet meer alleen gaan en dankzij zijn sterke doorzettingsvermogen lukte het om samen een kamer te krijgen in het AZC van Nijmegen. Zij kreeg haar verblijfsvergunning en daarmee recht op een woning in Nijmegen. Ondertussen werd hun prachtige kind geboren en kregen zij twee maanden geleden hun huis. Hij blijft actief bezig om ook zijn papieren voor elkaar te krijgen. Nu is mijn inschatting, dat het echt voor elkaar gaat komen. Soms is er een positief verhaal mogelijk.”

ANBI-status, officiële gegevens

We zijn erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI): RSIN-nummer 8528.16029. Voor u als donateur betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn.

Op www.bezoekgroep.eu komt een deze dagen een financieel overzicht over 2020.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Adressen

Vanwege de privacywetgeving geeft Triodos Bank geen adressen weer op de afschriften. Wij zien het daardoor niet wanneer een donateur verhuist. Wilt u **bij een verhuizing of andere wijziging een berichtje sturen** naar een van bovenstaande mailadressen?

Ook voor nieuwe donateurs: graag even een mailtje met uw (e-mail)adres.

U mag ook een berichtje sturen als u ons halfjaarverslag liever via e-mail ontvangt dan per brief.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die tussen wal en schip zijn gevallen.

Met vriendelijke groet, namens de zoekgroep,
Henk van Drunen